प्रजनायें स्त्रियः स्टाः सन्तानार्यञ्च मानवाः। तस्मात् साधारको धर्माः श्रुती पत्ना सहोदितः॥ कन्यायां दतगुल्कायां मियेत यदि गुल्कदः। देवराय प्रदातव्या यदि कन्यानुमन्यते॥ भाददोत न भूद्रोऽपि भुल्बं दुहितरं ददत्। गुल्कं हि गुह्मन् कुर्ततं क्च दुहिलविक्रयम्।। एतत्त न परे चक्र सापरे जातु माधवः। यदन्यस्य प्रतिज्ञाय पुनरन्यस्य दोयते ॥ नानुगुद्धम जालेतत् पृञ्जेष्वपि डि जन्मस्। गुल्कसंत्रं न सूख्येन छवं द्हित्विक्रयम्॥ षन्योन्यस्याव्यभिचारो भवेदामरणान्तिकः। एव धर्मा: समासेन चीय: स्त्रीपंसयी: पर:॥ तथा नित्यं यतियातां स्त्रीपुंसी तु क्रतिक्रयी। यया नाभिचरेतां ती वियुक्तावितरेतरम्॥ एव स्त्रीपंसयोक्त्री धर्मी वो रतिसंहित:। भाषद्यस्त्रपाप्तिच दायभागं निवीधत॥"

इति मानवे ८ प्रधायः॥ स्तीपुंसलचणा,स्ती,स्तीपुंसयीर्लचणं चिक्नं स्तन. श्मयादिक्षं यस्यां सा। इति भरतः॥ तत्-पर्यायः। पाटा २। इत्यमरः॥

स्त्रीपुंसी, पुं, (स्त्री च पुमांस। "श्रचतुरविचतु-रिति।" ५।४।७०। इति अच्प्रत्ययेन माधुः।) स्त्रीपंसयोयंग्मम्। तत्पर्यायः। मिथ्नम् २ इन्द्रम् ३ । इत्यमरः । २ । ५ । ३८ । स्त्रीमभं, क्री, (स्त्रीणां सभा। अधानाचेति नर्ष-द्विचनान्तोऽयम्॥ (यथा, मनु:। ८। २५। "एवोदिता नोकयाता नित्यं स्त्रीपंसयोः ग्रुभा॥"स्त्रीस्त्रभावः, पं, (स्त्रीणां स्वभाव दव स्वभावो स्तीपूर्वः, पुं, (स्ती पूर्वे प्रधानतया सर्वेकार्योषु चयगामिनीव यस्य ।) स्तीजितः । इति मद्दा-भारते दानधर्मा: ॥

स्त्रीप्रियः, पुं, (स्त्रियाः प्रियः ।) पास्त्रहत्तः । इति विकार्ण्डश्रेष:॥ नारौप्रियद्रखे, वि॥ स्तोम्खपः, युं, (स्तीमुखं पातीति। पा + कः।) दोहनः । इति राजनिर्धेष्टः॥

स्तीरञ्जनं, क्ली, ('स्तियमपि रञ्जयति रागे-बिति। रञ्ज + ख्यः।) ताम्बलम्। इति केचित्॥ स्तीरोगः, पु , (स्त्रिया रोगः।) नारीणामामयः। तस्य चिकित्सा यथा,-

प्रत्नतिक्वाच।

"स्त्रीरोगादिचिकिसान्तु वच्चे सुत्रुत तां ऋगु योनिव्यापत्स भूयिष्ठं ग्रस्यतं कर्भा वातजित्॥ वचोपकुञ्चिकाजातीक्षणाहपंकसंस्थवम । श्रजमोदा यवचारं चित्रकं शर्करान्वितम्॥ पिष्टालाद्य जलादोय खादयेद्ष्ट्रतभिक्तितम्। योनिपार्खात्ति हृद्रोगग्लार्थीविनिवृत्तये॥ बदरीपत्रमंतिपात् योनिभिन्ना प्रथास्यति । लोधं तुम्बीफल। लेपो योनिदाव्यं करोति च॥ पञ्चपन्नवग्यकमानतोकुसम्घृतम्। रविपक्षमस्यारा योनिगस्यविनाशनम्॥" षराधारास्थाने षरावाधा इति च पाठ:। "सकािक्वकं जवापुष्यं प्रष्टं ज्योतीसतीदंत्तम् दृर्व्वापिष्टञ्ज संप्राच्य वनिता नात्ते वं सभेत्॥ धाताञ्चनाभयाचर्णं तीयपीतं यदा भवेत।"

यदा भवेदित्यव रजो इरेदिति च पाठः। "सद्भा सच्चणा पीता न स्थादा प्रचदा द्वाती दुषसाडोंद्वं चाचमखगसा च पुकदा। बन्धा पुत्रं सभेत् पौत्वा प्रतेन खोपकेशरम्॥ कुमकामोरव्काणां मूलैगीचुरकस्य च। दुष्धचेत्र मितायुक्तं गभिष्याः श्रूलनुत्परम् ॥ पाठ। लाङ्गलिसिंदास्यमयरक्टजै: पृथक्। नाभिवस्तिभगालेपात् सुखं नारौ प्रस्यते॥ स्ताया इच्छिरीवस्तिश्लं वै मन्दसंजितम्। यवचारं पिवेत्तव मस्तनो शोदकेन वा॥ कुगमू जीक्षतः काषः साध्यः स्तिरजाएइः। गालितगड्लच्यांन्तु सद्ग्धं द्ग्धक्रज्ञवित्॥ विदारिकुसुमरसं मूलं कार्पासजं तथा। धात्री स्तन्यविश्रदायं मुद्रयूपरसायनी ॥ कुष्ठा वचाभया ब्राह्मी मधुरी चौद्रसर्पिषी। वर्षायु:कान्तिजननं लेइं बाले प्रदापयेत्॥ स्तन्याभावे पयञ्छ।ग्यं गव्यं वा तद्गुणं भवेत् मुस्तग्रण्होविषा बाला कुटजा चातिसारतृत्। व्योषं सधु मातुलुङ्गं हिकाच्छ् हिनिवारणम्। कुष्ठेन्द्रयविसदार्थिनिया द्रव्या च कुष्ठजित्॥ सप्तच्छदामयनिशाचन्दर्भयानुलेपनम्। यङ्कालवीजक्ट्राचवचालोहादिधारणम्॥" दति गारुड़े। १७६। १--१८॥

सकलम।) नारीणां सभा। इति केचित् ॥ यस्य।)महत्रकाः। इति यव्दमाला ॥ नारीणां शीलञ्च॥ (यथा, महाभारते। ३। ७१। ६। "स्त्रोस्त्रभावश्वलो लोके मम दोषश्व दाक्षः। स्यादेवमपि कुर्यात् सा विवधा गतसीहृदा॥") स्तेषं, क्री, (स्तिया इदम्। स्ती + नज्।) स्ती-स्वभावः। यथा, भट्टिः।

"कर्षेजपैराहितराज्यलोभा खेषन नीता विक्रतिं लिबसा। रामप्रवासे व्यस्पन दोषं जनापवादं सनरेन्द्रसत्यम ॥" (यथा, च भागवते। ४। ४। ३। "पित्रोरगात् स्तं णविस्तृद्धीर्गः हान्

प्रेम्णातानी योऽर्डमदात् सतां प्रियः ॥" क्रीणां मसूह:। स्वी+नञ्। स्वीमसृह:। द्रति काशिका । ४।१।८०॥ यथा, शान्तिशतकी। "द्वरी वा स्त्रे री वा सस समहशो यान्तु दिवसाः क्वचित् पुर्खेऽरखे थिव शिव शिवति प्रचपतः॥) स्त्रेण:,त्रि,(स्त्रीषु भव:। स्त्रोभ्य पागत:। स्त्रीभ्यो हितो वा। स्त्री+ "स्त्रीपंसाभ्यां नज् सजी भवनात्।" ४।१। ८०। इति नञ्।) स्त्री-सस्वन्धी। इति सुम्बबोधव्याकरणम् ॥ स्त्रिया भपत्यं खेँ थः। स्त्रिया इदं स्त्रीणां समूही वा स्ते चम। इति तहोकायां दुर्गादासः॥ (रमणी रतः। यया, भागवते । १। ११। ४०। "त' मेनिरेऽवलामीकात् फ्रेंगं चानुवतं रहः। पप्रमाणविदी भर्त्तरीखरं मतयी यया ॥")

|सः:, वि, (तिष्ठत्यसितिति स्था + घंजर्ये सः।) खलम्। यथा,---

'ख़ली दैवनम् नेऽन्यत् खलं क्लीवे ख इत्विष।" इति गव्दरबावनी॥

(सुबन्तीयपदेतु "सुपि खः।" ३।२।४। इति कप्रत्ययः। स्थितियीनः। यथा, रघः। 1 83 1 28

"चित्रकूटवनस्यच्च कयितस्यगैतिगरीः। सद्या। निमन्वयाञ्चक तमनुच्छिटसम्पदा ॥" स्यग्रम ए संहतौ । इति कविकल्पट्रमः ॥(स्वा०-पर ॰ - सक ॰ - संद्।) दन्यादि स्थमध्यः। म, सिखगविषति। ए, अस्यगीत्। इति दुर्गोदासः। खगः, व्रि. (खगति संहचोति पात्मानमिति। खग + भच्।) धुर्तः। यथा,-

"भूत्तें स्थगव निर्लकाः पटः पाटविकोऽपि च॥" द्ति शब्दरतावली विकाण्डशेष्य n

खगनं, क्री. (खग+खुट्।) वपवार चम्।

"व्यवधानं तिरोधानमन्तर्दि स्वपवारणम। **क्दनं व्यवधान्तर्दापिधानस्यगनानि च ॥**"

इति हैनचन्द्रः॥ खागनं, ति, (खग + त्तः।) तिरोहितम। तत्पर्याय:। मंबीतम् २ रुदम् ३ चाहतम् ४ संवतम् ५ पिह्तिम् ६ क्सम् ७ प्रवतितम् अन्तर्श्वितम् ८ तिरोधानम् १०। इति हिम चन्द्रः॥ (यथा, किराते। १४। ३१।

''उद्दवचः स्थितं कदिका खो

विक्रष्टविस्पारितच।पमग्डल:॥") स्थगी,स्ती,(स्थग्यतेऽनयति । स्थग + घञर्चे कः। गौरादिलात् ङोष। ताम्ब्लपावम्। पानेर वाटा इति भाषा। तत्वर्थायः। ताम्ब्लकरङ्गः २। इति हमचन्द्र:॥

स्यगु, क्लो, गड़् :। कुज़् इति भाषा । यया,--"द्वदये ते निविष्टास्ता भूयशान्याः सहस्रयः। तदेव स्थगु यहौधं रघघोणमिवायतम् ॥ लब्धार्था च प्रतोता च लेपियणामि ते स्वग्। मुखे च तिलकं चित्रं जातक्पमयं गुभम् ॥"

इति रामायणे अयोध्याका एडे ८ सर्गः॥ खण्डिलं,क्री,(तिष्ठत्यस्त्रितिति। खा + मिविसा-दयश्वेति इलच्प्रत्वविन निपातनात् साधु।) चलरम्। इत्यमरः।२१७।१८॥ ई वेदी-रभितोऽन्यत वा यज्ञायं परिष्कृतायामनिस्नी-वतायां विस्तृतायां भूमी। असवाधेन तिष्ठ-न्यत्र खिख्नं नामीति डिक्डिन: चत्वते निवा-साय याच्यते चलरं चते अ याचे पूर्वेण वरः। इति भरतः ॥ यथा च।

"यज्ञे परिष्कृतस्थाने स्थातां स्थण्डिलचतर।" इति मध्दरब्रावली ॥ * ॥

होमनिमित्तानिसापनाधें स्विष्डिस्विधियेथा, विशिष्ठसंहितायाम्।

"तस्रात् सम्यक् परोच्येवं कर्त्रश्चं श्वभवेदिकम्। हस्तमात्रं खण्डिलं वा संचिते होसकर्याण ॥"